

Korte impressie van Jataka 352: Vertrouwing door List

Op 11 April 2017 hebben we deze Jataka zich laten ontvouwen, door in een open sfeer samen op zoek te gaan naar de diepere betekenis, de wijsheid, de ervaring achter de woorden.

Hoofdpunten uit deze Jataka:

Sujata, de Bodhisattva, geboren als de zoon van een landeigenaar, ziet dat zijn ontroostbare vader nadat deze zijn eigen vader verloren had, niet bij machte is om zichzelf uit zijn kwellende verdriet te verlossen. Zijn vader had de beenderen van de overledene weer opgegraven en bij zijn eigen huis een grafheuvel opgericht, waar hij zijn verdriet met steeds nieuwe bloemen in leven hield. Als Bodhisattva wist hij hoe hij moest handelen om zijn vader te inspireren om hem inzicht in zijn geestestoestand te geven. Hij zag buiten de stad een dode koe liggen, haalde gras en drinkwater, legde dat de koe voor en zei: Eet, eet! Drink, drink! Hij reageerde niet op wat voorbijgangers zeiden en toen zijn vader gewaarschuwd werd dat zijn zoon gek geworden was, verdween het verdriet voor zijn vader en rees er bezorgdheid over zijn zoon. Hij snelde naar hem toe en vroeg of zijn zoon wel bij zijn verstand was, omdat hij gras en water aan een dode koe gaf. Is dat niet dom? De Bodhisattva antwoordde dat de koe tenminste nog hoofd, voor- en achterpoten oren en staart had, en zich eventueel nog op zou kunnen richten, terwijl van mijn grootvader geen hoofd, handen en voeten meer te zien zijn. Zijt gij niet dom? De vader komt tot inzicht en zegt dat hij nu begrijpt dat alles wat ontstaat ook weer vergaat en dat hij niet verder zal treuren. Hij dankt zijn zoon voor het inzicht en zegt dat de pijl van verdriet die in zijn hart gestoken was als het ware door zijn zoon, de Wijze, vol mededogen, er uitgetrokken was.

Na samen, als commissie over de Jataka van gedachten gewisseld te hebben, bleven er nog vele vragen over, die we voorlegden aan Dorien. Dat overleg gaf extra inzichten in de diepere betekenis van de Jataka, zodat we met vertrouwen uitkeken naar onze bijeenkomst.

En zo gingen we op dinsdag 11 april weer samen, omringd door de energie van het reciteren van de mantra van de leegte, op zoek naar diepgang en wijsheid besloten in deze Jataka, wetende uit vorige bijeenkomsten dat deze zich als vanzelf ontvouwt. Wat naar voren kwam is dat dit het verhaal is van een echte Bodhisattva. Hij werkt kosmisch: wat er gedaan moet worden, ontvouwt zich. Schaamt zich nergens voor, gaat als een "gek" een dode koe eten en drinken geven. Hij stelt vragen. Zijt gij niet dom? Geeft geen antwoorden.

De vader wordt aangeraakt in zijn hart, in mededogen, waardoor de pijl van zorg/verdriet die hij in eerste instantie in stand hield voor zijn vader en in tweede instantie voor zijn zoon, eruit gehaald wordt.

Hij wordt bevrijd van verdriet/zorg, want hij komt tot het inzicht dat het voeden van verdriet/ zorg het vasthouden aan de vergankelijkheid is, terwijl hij nu ervaart dat alles wat ontstaat ook weer vergaat.

Door de open en warme sfeer waarin we de legende met elkaar bespraken, waren er ook heel persoonlijke reacties van herkenning. Van hé, dit verhaal is ook in deze tijd herkenbaar... En je voelt de dharma in het hele verhaal.... En het mededogen springt eruit.

Commissie Jataka